

att få någon i sitt ställe. Rongain läser på första klassen, utom Latin som Hinritzius lär. Schilten ämnar på en par veckor resa till Borgå och helsa på sin Fru, som han lämnade dit. Och då får Mellander ensam sköta både din och hans tjänst.

I afton är det dans hos Vikens. jag var hos Pappa på middag, och derifrån gick jag till Flickorna Karsten, som jag styrde ut med blommor i håret. Rosa blir en riktig skönhet. Flickorna ville äfven öfvertala mig, men jag har ej det minsta lust, att hoppa der, då mina tankar ändå äro hos dig min Älskade Make, och jag nu åter är i tillfälle att språka med dig, som för mig ej kan gämföras med något nöje. med dig är det helt annat, du har så mycket att tänka på, så att du ej hinner ensamt sysselsätta dig med tanken på oss, och det är din lycka.

Emma träffade jag, det var riktigt roligt, hon är lika söt som förrut. Jag var med lilla Hanna hos henne, och barnen hos Guvernörens tyckte så mycket om Hanna, och smekte och kysste henne, så att hon blef lite förlägen och otålig. Stora och lilla Emma har i Helsingfors, sytt Hanna en liten Tarlatans klädning. och en liten schäfer hatt, som äro utmärkt söta, och de afskickade dem i din väckost korg, jemte et litet bref från Emma. Nu, när du träffar stora Emma så helsa och tacka henne hjertligt från mig, säg att jag sjelf skulle tacka, henne, men att jag omöjligt tacks skrifva, äfven måste du tacka hennes syster Malla, för den lilla nätta mössan som hon virkat, Om det blir af som du skref, så får jag ju i vår sjelf tacka dem, det skall blifva roligt för mig, att få träffa alla dessa utmärkt goda menniskor.

Redan i mitt sista bref glömde jag att omtala, att Erke Biskop Merartin är död, nu är det redan en gammal nyhet.

Jag ämnar efter några dagar resa till Maninga, jag har redan så länge blifvit dit väntad. och sedan reser jag till Kuslax, ty vi hafva ännu så varmt och vackert. Var ej orolig för oss, du tror ej huru bra jag sköter om Hanna, en mor kan ej vara ömmare, än jag bjuder till att vara. Jag börjar och vänta dig i början af October, Kom min älskade om det är möjligt, jag längtar så grufligt efter dig, isynnerhet här hemma är det så tomt. Skall Mellander flytta bort förren du kommer skrif derom Make min, vist vore det bra, för att rummen skulle blifva i ordning, men det blir lite hemskt, att inte hafva någon karl, kanske tjufvarna skulle våga sig in. Nu måste jag sluta, men ännu i vecke skrifver jag. Gud vare hos dig min älskade ljufva Make, jag ber för dig, Glöm ej din trogna

Jeanette,

40

Pappa ber så mycket helsa dig. Vi äro alla friska Gud låte äfven dig vara det,

Calle ber helsa sin Farbror och låfvar att vara en snell Gosse.

92 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 12.IX 1847
HUB, JVS handskriftssamling

50

Kusilax Den 12 September

Min egen Älskade Make!

Tack ljufva min för ditt långa långa bref, alltid skall jag vara tacksam, Gud välsigne dig, din vilostund uppofrade du, för att göra din Make den stora, innerligt stora glädjen, med dina ömma och goda ord, som

gått ur din innersta själ. Ännu engång, tack för att du tror dig kunna älska mig, och hos din Maka söka din lycka, och Gud skall höra mina många böner, jag skall ej mera vara stum som förrut, nej du skall få veta hvar enda liten tanke, och skåda hvar gömma i mitt hjerta, men låt mig äfven få läsa i ditt hjerta, förtro mig älskade, egen älskade Make dina bekymmer, som ofta göra dig lifvet tungt. Kanske du skulle finna dem lättare om du delade dem, ty int i någon skall du finna en mera detagande vän, tänk ej på min ungdom, jag är ju snart tjugo år, och måste redan börja och tänka allvarligare, och ej leka bort tiden, som jag hittills gjort, jag vill försöka att blifva dig värdig, att kunna göra min Make lycklig

10

Du skriver så tydligt och klart att jag förstår hvart ord. Det var så roligt att läsa om den afton du tillbringade på bärget, jag tyckte att jag stod vid din sida, och såg denna härliga natur, jag njöt och drömde, men så kände jag att någon klappade mig på kinden, jag vände mig om, och såg lilla Hanna, som log så godt, då jag deremot tårades jag tog henne till mig, tryckte henne till mitt bröst, det var en obeskrifligt ljuf känsla, jag tyckte mig hafva er båda hos mig. Guds ord lydde ju, att Man och Hustru skulle varda ett, vi skola äfven förrena våra själar till en enda. dölj ingenting för mig, och äfven jag skall vara öppen och sann.

20

Du fruktade i ditt sista bref att jag skulle skämma bort Hanna, men tro int att jag der för tycker att hon är bättre än andra barn. Men man hör så ofta andra beklaga sig öfver att deras barn äro gråtiga, och jag har äfven här et bevis på Charlotts gosse, men tro, att ej Hanna vidare gråtit än den ena dagen då hon var sjuk i Idensalmi. Du får väl sjelf se när du kommer hem, Gud låte henne få vara frisk så tror jag du ej skall önska dig ett snellare och gladare barn än Hanna,

Jag dröjde blott en vecka i staden, hemma var så tomt, hvar stund saknade jag dig min egen Gubbe, derföre reste jag, ut för att förströ mig, och är nu på Kusilax. Charlotte har väntat mig så länge, jag ämnade väl resa till Maninga, men då Röhring är bortrest, och Charlotte är alldeles ensam, gladde jag mig öfver att kunna göra henne en liten glädje. Jag hade den lyckan att få följas åt med Frosteruses, som reste till Hjellmans, det var så ledsamt att skiljas från dem, jag tyckte så innerligt om dem alla, det kostade mig många bittra tårar, äfven Tant gret, Farbror bad oss alltid vara hjertligt välkomna till dem.

30

Den 9:de hade Gymnasi- och Skollärare en tillställning för Doktorinnan och Nanny Frosterus, nemligen et dans Kaffe med the och suppeé, hos Collan, Der var mycket muntert och trefligt, och den 10:de hade Gymnasisterna sitt novizie kallas, med kaffe och dans i Gymnasi öfre sal. jag var på båda dessa till fallen, mest för Doctorinnan Frosterus. Den 11:te reste vi klockan 1/2 1. och klockan 4. var jag framme på Kuslax, resan gick utmärkt bra, och lilli var snell och beskedlig

40

Här berättas att Mellander är förlåfvad med Emma, men det tror jag ej, men väl att de blifva, ty han är mycket förtjust i henne. och inte tror jag att hon heller är alldeles kall, jag skulle riktigt önska att detta parti skulle blifva af, hon skulle säkert blifva en utmärkt söt hustru. Jag har börjat att hålla så mycket af Emma, du håller ju äfven af henne. I Adressen skref du att jag blott till den 15 skulle adresera mina bref på Stockholm, och nästa bref adresserar jag således på Åbo och sedan på Helsingfors. Alla skremma mig med, att du ej hinner hem förrenn i slutet på October men jag väntar dig åtminstone i medlet. Ibland tycker jag har så kort tid qvar, men ibland åter fruktar jag, att mycket kunde

50

hända på denna tid, nej, jag är ej säker förrenn jag får dig i mina armar, då tycker jag att jag aldrig skulle skiljas, jag skulle ej låta dig gå ifrån mig, om jag ännu engång skulle få dig hit. Jag tror att du ej kan föreställa dig huru stor min saknad är. Jag törs ej blifva för mig sjelf, jag får en sådan oro och längtan, att jag är litet sjuk, isynnerhet då jag af Mellander fick veta ditt brefs innehåll, han ville ej först säga mig, men då jag ytterligare frågade, kunde han ej låta bli. Så att du min Egen Älskade tänkt på sådant.

10 Jag vill bedja Gud så innerligt att han skulle bevara dig, och låta dig lefva för din Maka ditt barn, du har ej hittills haft glädje af lifvet, men tro och hoppas, kanske Gud ser i nåd till sina barn, och låter dig finna ditt lufs glädje i ditt lilla hem, hos din Maka och ditt barn, för hvilken vi båda skola lefva, och arbeta på dess förädling. Om jag nu ej kunnat uttrycka mig ricktigt, så se ej ledsen ut, jag har ju talat af uppricktigt och upp rört hjerta.

20 För att ej försumma någon enda postdag vill jag skicka en gosse härifrån till staden, för att aflemna detta bref, Du skrifver att du lite tänkte på att fara med luftbalongen men för all del våga ej sådant, påminn dig att du har oss, och att din död äfven skulle föra din Maka i grafven, ja det är min fulla öfvertygelse, att jag ej skulle kunna skiljas ifrån dig, utan då skulle vi ju träffas hos Gud, och knyta vårt band, fastare och för alltid. Men Gud bevare allt sådant att hända. Jag hoppas derföre, att efter några veckor få trycka min Make till mitt klappande hjerta. Lef väl, Gud skydde dig och låte dig fortfarande vara frisk. Farväl min egen Älskade ljufva make.

Din trogna Jeanette.

30 För Carl skall du ej vara bekymrad, han mår mycket bra, och hans läsning skall äfven gå bra. Olivia var ej alldeles frisk då jag reste från staden, men jag tror att det snart går öfver. – Pappa ber helsa dig, äfven Charlotte.

93 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 14.IX 1847 HUB, JVS handskriftssamling

London d. 14 September.

Ömt älskade, saknade Maka min!

40

Blott med några rader vill jag helsa Dig, säga, att jag lefver, är frisk och, som hittills, längtar, innerligt längtar till Dig, till våra barn och mitt kära, kära hem. Gud låte detta träffa Dig, min egen älskade, och Eder alla vid vanlig helsa. Ännu fyra till fem veckor, och jag får då hvila ut vid Ditt varma bröst och glädjas vid åsynen af det mig på jorden käraste. Och hvad är mig allt det, jag här ser, mot denna syn hvad all verldens herrlighet mot den ringa boning, der Du min älskade finnes och med Dig mitt lufs enda lycka.

50 Jag skrifver så litet, emedan jag ännu på långt när icke slutat ett annat påbörjadt bref till Dig. Det kommer sig deraf, att jag i Paris aldrig kom hem, förrän kl. 12 på natten, och hvarje gång så uttröttad, att jag ej förmådde föra pennan. I dessa ofantliga städer måste man, för att hinna se något, vara i jemn rörelse. Så har jag äfven från kl. 11 till 5 i dag sutit stilla blott en half timma och således 5 1/2 gått och stått och gapat och beundrat utan hvila. I morgon får jag lof att börja kl. 7 1/2